

„Štajerc“ izbaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četrta leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računari naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačali naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje številke 3.

Dopisi dobrodošli in sprejemajo zastoj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 35.

V Ptuj v nedeljo dne 29. avgusta 1909.

X. letnik.

Na pomoč! Na pomoč!

Dne 24. t. m. uničila je velikanska toča in nevihtna gorica, njive, polja, hiše in poslopja tisočero naših sotrpinov. Kmetje so obupani, žene jokajo, otroci so lačni. Od kje davke plačati? Od kje naj pride pomoč? Treba je, da nabiramo denar za vboge žrtve te grozne nesreče. Zato prosimo vse prijatelje in znance, vse odjemalce in naročnike, slih vsakega, kdor ima le iskrico ljubezni do bližnega, kdor hoče vsaj z najmanjšim doneskom revežem pomagati, — naj nam pošlje malo podpore. Uredništvo „Štajerca“ bode zbiralo te podpore, jih objavilo v našem listu in izročilo najpotrebnejšim po toči prizadetim. Vsakdo naj podeli vsaj malenkost, naj si bode še tako majhno svotico denarja in jo nam v božjem imenu pošlje!

Pomagajte hitro!

Bevščina je grozovita in večna usoda Vam bode povrnila, kar storite za te reveže.

Meščani! Pomagajte, kajti kmetu se slabo godi!

Kmetje v neprizadetih krajih, dajte vsak par krajcarjev in nabrala se bode svotica, s katero se bode mnogim pomagalo!

Vsi, vsi morajo pomagati!

Vsi doneski naj se pošiljajo uredništvu „Štajerca“.

Vsakdo naj da vsaj malo svotico! Vsak krajcar je dobro došel in bode z imenom darovalca izkazan!

Pomagajte!

Uredništvo „Štajerca“.

4. Izkaz daril:

Al. Kolmanič, Grabšince K 1.—; Alojz Sadgadin, Pulskava K 1.—; Anton Hrastnig, Pul-

skava, K 5.—; Anton Hajduk ml., Ragoznica, K 5.—; Ana Petrovič, Orehovec, K 1.—; N. N., Ptuj K 2.—; Aug. Augustin, Ptujška gora K 1.—; P. M. Šoštanj K 2.—; P. F., Šoštanj K 1.—; Joh. Zajšek, zg. Pulskava K 5.—; Jak. Gradišnik, Sv. Marijeta ob Pesnici K 2.—; Joh. Arlitsch, Ettendorf, K 1.—; dr. Furbass, Gradec K 2.—; Paul Dlopest, Schwarzenbach K 20.—; Martin Pautschnik, Prevalje K 2.—; Margarete Schmid, Veitsch K 1.—; nadalje je nabral g. Anton Stroinigg v Šoštanju pri nekem izletu nemških meščanov v Šoštanju skupno K 25.—; istotako nabral je g. Jos. Stari, Impola, K 470 i. s. so darovali: Jos. Stari st. K 1.—; Jos. Stari ml. K 1.—; Mici Stari K 40.—; Marija Kovač K 60.—; Janez Kočevar K 40.—; Matias Mlakar K 40.—; Martin Zmdarčič K 50.—; Kozin Al. K 20.—; Rani Zakoma K 20.—; M. Kaisersberger, Krčevina pri Vurmbergu K 3.—; — skupno tedaj nabrano 84 K 70 h. S preje izkazanimi svotami vse skupaj nabrano K 74841.

(vzročajoč naprej).

Prvaško gospodarstvo. Denarne zadrege okrajne posojilnice v Ormožu.

Prvaki in njih večji ter manjši listi imajo že od nekdaj navado, da z najgršimi lažmi in obrekovanji napadaje vse, kar je naprednega, zlasti pa napredne denarne zavode. In vendar mora vsak človek, ki ni ravno na glavo padel, izpoznati velikansko razliko med naprednimi šparcasami in prvaškimi posojilnicami s svojim zmedenim, lahkomišelnim gospodarstvom. Ali prvaški lažniki računajo ravno na najneumnejše ljudi in ti reveži na duhu se pustijo pač od vsacega šribarečka za nos voditi. . .

V zadnjem času pričela se je v Ljubljani

izhajajoča nečedna cunjica značajnega „viteza brinjeve veje“ dr. Ploja, znana „Sloga“ v občinsko šparkaso ormoško zagajati. Nesramni ta listič, ki diha v vsaki vrstici lažni duh Ploja samega, je bil zaradi svojega obrekovanja pred kratkem enkrat zaplenjen. Ali vkljub temu nadaljuje v Hribarjevi Ljubljani menda od ljubljanskih barab pisani ta list neumno svojo gonjo. Odgovarjati na vse te neumnosti, nimamo ne časa ne volje. V blatu se ne valjamo in tudi v brinju ne. . .

Ali obrniti pa hočemo sulico in ponižno vprašati: Ali primanjkuje menda prvaški „Okrajni posojilnici v Ormožu“ vložnikov? Kajti iz njenega računskega zaključka za l. 1908 se vidi, da prihajajo največje vloge te posojilnice iz — Ljubljane in iz Prage. . .

To je pač čudno! In vendar ni čudno! Kajti zadnji kočar, ki zna le do 5 šteti, mora svojo glavo majati, ako opazuje denarno gospodarstvo te prvaško zagrižene posojilnice v Ormožu. Omenimo naj le par zanimivih števil! Pomisliti se mora le to-le: Prvaška ta posojilnica še ne obstoji celih 10 let; njen rezervni sklad znaša komaj 25.663 K 83 h; in vendar je ta pritljikava posojilnica doslej iz proste roke realitete v nakupni vrednosti za 103.584 K 40 h kot lastnino pridobila. V kupljenih hišah ima torej ta posojilnica skoraj 4 krat toliko denarja, nego v rezervnem skladu. Tako gospodarstvo je naravnost brezvestno. Zdjaj pusti posojilnica lansko leto od umrlega meščana Windischa kupljeno staro hišo deloma popolnoma podreti in s staro, od salitra in mokroto uničeno opeko pregraditi. Ta hiša koštala je okroglo 10.000 K in istotoliko koštala bode pregraditev stare barake. Poleg tega bodejo potem v celi hiši s podstrešjem vred le 4 stanovanjski prostori. Kako se bode ta hiša potem v Ormožu s svojimi cenimi stanovanji obrestovala, to ve samo Bog in — načel-

Petrova zadnja prošnja.

Spisala Mary Koch.*

Pravi revež je zdaj Peter, kako zdaj v postelji leži in vzdihuje, da bi človek mislil, vsak vzdih je zadnji. Ravnokar je bil fajmošter tukaj in je Petra za potovanje v večnost sprevidel. Pač pol ure dolgo je Peter gruntal, dokler ni bil gotov s svojim zadnjim računom in fajmošter mu je pomagal, da se ja noben greh ni pozabil. Semtertja je fajmošter premišljeval in vedno iz novega je povpraševal:

»Ali ti nisi storil, Peter? In to ne in to tudi ne?«

»Ne, gospod fajmošter, tak lump pa nisem«, je zakričal Peter večkrat. »Jaz celo svoje življenje nisem nič slabega storil; nikogar nisem osleparil, tudi moje staro ne, in ako ni pitje vina velik greh, potem nimam nobenega.«

»Ni velik greh? To je fajmoštru premalo, ravno tako dela, kakor da bi tega niti verjeti ne hotel. Zdjaj se čuti pri pitju in ne izpusti več tega. Vinopitje? V svetem pismu ničesar o temu ne stoji in tudi ne v katekizmu, ali požeruštvu, stoji tam, to je greh. Zdjaj ga ima! Kar lahko je postalo fajmoštru pri srecu, kajti zdaj ima Peter vendar en greh in še velikega.«

»Ali si več vina pil, kakor si imel žeje?« vprašal je fajmošter Petra in ta je dejal: »Ne, nikdar ne, gospod fajmošter, ali žejen sem bil pa vedno.«

»Ali si bil kdaj pijan?«

»Pijan? Ne, to pa ne, pijan postane človek le od šnopsa; ali tako malo vesel sem bil pa večkrat, kadar sem prišel iz krčme domu.«

»Vsakokrat pijan«, to je nekaj za pobožnega gospoda. Kar veseli se, da je imel prav pri Petru; potem se pa zopet jezi, da je Peter tako trdi grešnik in da niti ne sprevidi, kako daleč je grešil. To mora Petru pojasniti in zato ne odneha.

»Ali si bil hudoben, kadar si ga imel v glavi?«

»Uj! Jaz in hudoben, gospod fajmošter! Vi pa tako delate, kakor da bi bil kar divjak. Vesel sem bil in lušten in na vse sem pozabil, kar me je drugače težilo. Mojo staro sem objemal, kakor da bi bil zopet ženin in otroci so imeli veselje, da sem tako lepo z ženo ravnal.«

— Zdjaj pravi fajmošter kar prestrašen:

»Kaj, otroci? Ja ali so ti gledali? To je vendar nečistost in slab vzgled in vse to pride od popivanja. Ali zdaj vidiš, Peter, kako velik greh je pitje vina? — Peter pa maja z glavo in reče razburjen:

»Ne, tega pa ne vidim! Tako pridigo zaradi malo vina! Celo življenje dolgo sem bil priden, pošten človek in zdaj, ko umiram, naj bi bil velik grešnik? In za moje otroke se nič ne brigajte, gospod fajmošter; bo že prav, ako postanejo kakor oče in tu nič ne manjka. So pridni pobje, moji, in se nimam za pritožiti.«

Ali fajmošter ga pogleda strogo: »Peter, Peter, ti moraš obžalovati, kar si storil, čeprav greha ne razumeš in ne poznaš.« — Zdjaj pa postane Peter jezen:

»Le končajte z menoj, gospod fajmošter, če ne bom še hud, pa res in brez vina. Ta stvar mi je seveda

preneumna in zaradi vina, katerega sem spil, bom že sam z Bogom poravnal.«

Kmalu potem je šel fajmošter proč in rekel kmetici, ki je zunaj jokala: »Pojdite notri in molite par rožnih vencev, da vaš mož ne gre brez pokore v večnost.«

Prav začudeno se obrise kmetica oči in gre v sobo. Njen stari brez pokore, tega ne more verjeti.

Ko vidi Peter svojo ženo pri vratih, postal je njegov obraz prijazen in povedal ji je vse: »Zdjaj pa povej, Mica, ali je bilo greh, da sem vino pil?« — In Mica je rekla k možu:

»Veš, stari, jaz sem vedno slišala, da vsak človek kaj potrebuje, kar ga prinese na druge misli in to je bilo pri tebi vino. To ni bil greh, Peter, le potolaži se.«

»Torej si bila z menoj zadovoljna?« Peter je vprašal in vzela svojo ženo pri roki. Ona pa je jokala in dejala:

»Peter, bil si najboljši človek na svetu. Bog ti vse povrne in naj da, da prideva zopet skupaj.«

»Hvala, stara, zdaj sem potolažen«, je rekel Peter. »Zdjaj pa imam še eno prošnjo: prinesi mi en požirk vina, potem umrem lažje.«

Mica si misli: zdajno željo si mu mora izpolniti in mu prinese kupico vina. Peter vzame globok požirk, potem se nasloni nazaj in pravi čisto tiho:

»Z Bogom, Mica«, in bil je mrtev.

Mica je hitro po sinove poslala, ki so na polju delali. Najprve pa je skrila vinski glažek.

Pač misli, da pobom ni treba vedeti, kaj je bila zadnja Petrova prošnja.

nik posojilnice dr. Omulec. Zanj leži denar itak na cesti

Ali oglejmo si lanski računski zaključek še natančneje. Kakor že preje omenjeno, znaša rezervni sklad le 25.663 K 83 h. Vsak pametni zavod bi seveda gledal, da bi bil ta denar z vrednostnimi papirji itd. dotiran. Prvaška posojilnica seveda ne; ona ima le 4 hiše in posestva.

Lepo je tudi postopanje „posojilnice“ pri nakupu Windischove hiše. To hišo je kupil neki Hanzelič za „posojilnico“. V računskem zaključku „posojilnice“ je tudi zapisano: hiša štev. 9 v Ormožu 18.200 K. Prenosne pristojbine 470 K 34 h, odprodano v istem letu za 8.671 K 66 h, torej ostala vrednost 9.986 K 54 h. V zemljiški knjigi pa izgleda stvar povsem drugače. Tam je zapisano: Glasom kupčijske pogodbe z dne 9. decembra 1908 z Fr. Hanzeličom ta hišna realiteta za 8000 K v last pridobljena. Kaj je torej pravilno: 8000 K, 9.986 K 54 h ali 18.200 K? Vprašamo finančno oblast, kaj misli ona o tej zagonetki! Res je namreč, da je dr. Omulec po Windischovi smrti ostalo zemljo parceliral in sicer z namenom, da bi čimveč občinskih glasov naredil. Vse je tajnostno in vbogi vložniki bodo presneto glave majali...

Ali naprej! Vse štiri realitete te famozne posojilnice prinesle so bruto-dohodka za 4004 K. Ako se odtegne plačane davke, troške popravka itd. v znesku 2041 K 95 h, ostane faktični čisti dohodek 1962 K 05 h. Posojilnica dobiva torej od za te realitete izdanega kapitala komaj 1,9% dohodka; torej niti z 2% se realitete ne obrestujejo. Ako se pa še obrestji za dolgove na teh realitetah v znesku 970 K 38 h odtegne, potem se te realitete z 0,9%, torej niti z 1% obrestujejo. To je gospodarstvo, da bi se človek zjokal...

Skupno stanje vlog koncom l. 1908 znašalo je 945.400 K 07 h. S tem svojim brezvestnim gospodarstvom pa je posojilnica dosegla, da se je skoraj pri devetem delu vlog z efektivno izgubo 2,85% ozir. 1,85% delalo.

Vprašalo se bode, kako da zamore posojilnica vkljub temu, da dela z izgubo, rezervni sklad imeti. Tudi to je v računskem zaključku zapisano. L. 1908 se je dvignilo namreč za pristopnine, za doneske k tiskovinam in upravi skupno 1893 K 99 h. Skoraj polovico čistega dobička dobila je ta posojilnica torej iz tega, kar je kmetom-vložnikom še posebej iz žepa potegnila.

Tako je gospodarstvo te posojilnice s svojim načelnikom, prvaškim advokatom dr. Omulecom! Posojilnica je vsled bedastega nakupovanja ničvrednih hiš in posestev naravnost v nevarnosti in po našem mnenju je tako počenjanju naravnost brezvestna igra s tujim denarjem!

In ljudje, ki tako gospodarijo, hočejo napredno šparkaso kritikovati in očrniti. Očitajo ji, da je dala nemškemu „Schulvereinu“ 100 K. Ta nemški „Schulverein“ pa je daroval mestu Ormož že do 10.000 K! In poleg tega je na Štajerskem tisočero kmetov, ki so si le s pomočjo tega vrlega „Schulvereina“ pridobili znanje nemščine in s tem boljše bodočnost. Prvaki agitirajo, da bi slovenski kmetje ne vlagali svoje denarje v nemške šparkase. Zakaj pa to prvaški voditelji sami storijo? Poglejte zemljiško knjigo in videli bode, da je mnogo prvaških voditeljev prav lepe svote denarja na hipoteke pri nemških šparkasah vzelo.

Tako stoji stvar! In ljudstvo se ne bode dalo farbati od ljudi, ki se morda na brinjavke, ne pa na gospodarstvo razumejo. Prvaški denarni zavodi pokajo po celem spodnjem Štajerskem. Vzemite posojilnico v Šostanju, v Celju, v Ormožu itd. Povsod nepravilno deloma brezvestno postopanje. Prišlo bode s temi prvaškimi posojilnicami tako daleč, kakor je prišlo svoj čas z „konzumnimi društvi“. In gorje tistim, ki to pravočasno ne opazijo!

Politični pregled.

Deželni in državni zbor. Vlada naznanja, da bode deželne zbere v drugi polovici meseca septembra sklicala. Tudi upa vlada, da ji bode mogoče, prekiniti zasedanje deželnih zborov in sklicati državni zbor začetkom meseca oktobra. Državni zbor izvršiti bi imel ista dela, katere ni mogel vsled grde obstrukcije storiti. Zlasti pa se bode treba pečati s finančnim načrtom, v katerem razpravlja vlada že več mesecev sem, Deželni zbori bi potem še v mesecih december in januar delovali. Vse je seveda od tega odvisno, je-li bode mogoče, na ta ali oni način brezvestne obstrukcioniste med prvaki in Čehi premagati.

Novi davčni načrti. Listi poročajo, da bodejo novi davčni načrti zlasti sledeče točke obsegali: V prvi vrsti davek za izdelovanje užigalec z državnim nadzorstvom fabrik. V ta namen potrebna so seveda poganjanja z Ogrsko. Ta davek bi donasal državi od 12 do 20 milijonov kron na leto. V drugi vrsti bi se zvišalo osebno dohodninski davek v viših stopinjah od 6 na 7 procentov. Govori se tudi o znižanju cen tobaka, nadalje o davku na luksus in o monopolih. Kakor se vidi, ima naša država edino skrb, kako bi na naše revne grbe nove davke naložila. O štedenju, o znižanju nepotrebnih izdatkov pa ne govori vlada nikoli...

General-dešarža odpravljena. Po novih vojaških določbah za ekserciranje se bode general-dešarža in z njo tudi nje sledeče sviranje cesarske pesmi odpravilo. Ekserciranje bode vedno bolj primerno vojskenim in ne več paradnim potrebam.

Letošnji cesarski manevri se vršijo pretekli mesec pri Gross-Meseritschu na Moravskem. Udeležilo se jih bode 62000 mož vojaštva in sicer 7 infanterijskih ter 2 kavalerijskih divizij. Prvo severno armado komandiral bode vojvoda Evgen, drugo pa general pl. Versbach. Vrhovno vodstvo leži v rokah prestolonaslednika Franc Ferdinanda.

Zopet vojaška prenapetost. Iz Dubrovnika se poroča, da je moral napraviti neki vojaški oddelek v Krivoziji 11-urno vajo. Ves ta čas so bili vojaki brez hrane in vode. Vsled tega je 13 oficirjev in 200 mož težko zbolelo. Rezervist Bokič je na mestu umrl in zapuščal 2 otroka. Njegova žena je bila v drugem stanu, ko je o nesreči zvedela, zadela jo je srčna kap. Proti komandantu se je uvedla preiskava. Upamo, da bode stroga, kajti to nečloveško trpinčenje vojakov se mora enkrat ponehati.

Tirolsko stoletnico so pričeli 22. t. m. praznovati. Prvi del praznovanja je slavnostno streljanje, ki traja do 5. septembra. Naloženih je 2.670 dobitkov in skupni vrednosti 80.000 K ter nekaj srebrnih čaš. Na slavnostnem travniku je veliki šotor, v katerem ima 5.000 oseb prostor. Po streljanju se bodejo pričele ljudske igre, katere je spisal pisatelj Karl Wolf in ki predstavljajo boje za svobodo l. 1809. Predstavljalo bode te igre 205 prevabalec Inomosta in okolice. Praznovanje te stoletnice bode velikansko.

Zaprti anarhisti. Policija v Budimpešti je aretirala 20. t. m. v neki kavarni 26 anarhistov, ki so hoteli tam neki shod obdržati. Med njimi je bil tudi neki srbski študent Popovič. Proti vsem se je uvedla kazenska preiskava.

Italijanski republikanci. 22. t. vršila se je pred tržaško sodnijo razprava proti 24 članom društva „Democrazia sociale italiana“. Toženi so bili zaradi ustanovitve tajnih društev, zaradi združenja s puntarskimi društvi v Italiji itd. Obsojeni so bili od 1 tedna do 4 mesecev ječe. Naši laški prijateljski!

Izseljevanje iz Amerike. V pristanu v Novem Yorku deluje od maja sem novi komisar za izseljevanje. Ta mož rabi izseljevalne postave veliko ostreje. Vsak dan se celo vrsto ljudi ne pusti izkrcati ali pa prisili, da gredo zopet na barko in se domu odpeljejo. Amerikanske oblasti hočejo preprečiti dohod nižjih izseljencev. Omenimo tudi, da se gospodarske razmere v Ameriki, ki so nastale po zadnji krizi, še vedno niso zboljšale. Vsled tega odsvetujemo zopet izseljevanje v Ameriko.

Upori v Pittsburgu (Am.) Med stavkujočimi delavci in policijo v ameriskem mestu Pittsburgu je prišlo do krvavih bojev. Policija ni imela no-

bene moči. Pri prvem boju je bilo 4 delavcev in 4 policajev ubitih, 60 pa težko ranjenih. Tudi sodnik, en vojak in trije inozemci so bili ubiti. Vojaštvo je končno z orožjem red napravilo. **Upori v Makedoniji.** Razmere v Makedoniji so se, kakor poročajo listi, tako poslabšale, da so dobili poslaniki velevlasti nalog, turško vlado opozoriti, da naj varuje mir dežele proti upornim četam. Mislimo, da turška vlada ne bode dosti miru napravila, ker je sama preslaba.

Cerkveni škandal v Bulgariji. V denarni upravi bulgarskega eksarhata v Konstantinoplu so našle velikanske napake. Tamošnji cerkveni dostojanstveniki so pokradli milijone cerkvenega denarja. Listi zahtevajo ojstro preiskavo.

Dopisi.

Iz Crešnjevca pri slov. Bistrici. — Naš g. župnik Janez Sušnik bil je v zadnjem času v grozni stiski. Župnika najvestejši pristaš kmet Gregor Koren imel je farovski travnik čez 10 let v najemu; ker je pa zdaj krma prav draga, hotel je župnik najemniku tik pred košnjo z zvijačo in silo travnik odvzeti. — Ker pa Koren tega ni pripustil, sta se prijatelja sprla ter je župnik v prepiru Korena psoval: Vi ste tat, ferdamani boste na večne čase itd. Kot pošten mož moral je Koren prijatelja župnika tožiti. Župnik v strahu, da za zdaj kazen ne bode več v denarju, ker je že bil večkrat kaznovan, temveč je slutil, da bi moral vendar kašo pihati, bil je v stiski; razposlal je mešetarje, da pregovorijo Korena glede tožbe. In res, v dobroti do starega prijatelja se Koren uda ter sta se z župnikom pogodila, da ostavi Koren tožbo zaradi razžalenja časti in župnik opusti tožbo zaradi travnika, s katero je žugal. Komaj pa je Koren tožbo ustavil, vložil je župnik tožbo zoper njega na finančno prokuraturo v Gradec ter navajal v tožbi gole zmišljave in postal mož „šviga-švaga“, kakor župnik pravi. Obpravna 21. t. m. pri sodniji v Sl. Bistrici trajala je 2 in pol ure v veliki zanimivosti. Župnik postopal je tako nesramno, da ga je Koren značil pred sodnikom za lažnjiva. Dve „zanesljivi prič“, namreč farška hlapca, sodnja ni hotela zaslisati. Igral je župnik pred sodnijo žalostno igro; tam pač se ne da ter se ne sme tako lagati, kakor na prižnici in v farožu; pri sodniji je sveto mesto ter se znanim lažnjivcem nič ne verjame. Skupil jo je zopet. Kakor slišati dobi župnik že zopet tožbo zaradi žaljenja časti na vrat, ker je na pragerski postaji nekega značajnega fanta iz poštene rodbine brez najmanjšega vzroka javno zmerjal in nesramno psoval; sreča je le, da ni župnik pri tej priložnosti skušal trdih pesti delavcev. In ta značaj v duhovniški obleki si še upa pred ljudstvo na prižnico, da tam blati s svojim umazanim jezikom poštene ljudi, seje iz svetega mesta prepri med ljudstvo. G. župnik, ali ni to mož „šviga-švaga“, kakor Vi pravite? Je pač težavno govoriti s človekom, kateri nima niti značaja niti sramote, najmanj pa trohice inteligence; takega se ne prime ne dobra ne huda beseda. Vi g. župnik se ne bojite nikogar, kakor trdite; tudi mi se ne bojimo nikogar, dokler je pravica na naši strani, najmanj pa Vas. Vam povemo resnico v obraz brez strahu, to je možato, ne pa kakor Vi po ovinkih z lažmi in zahrbtno. Vi strahopetnež! Gotovo nas razumete, govorili bodeimo pa še ojustreje. Ali že mora imeti Crešnjevska fara res tako in tako dolgo pokoro, ter jo še mora sama izdrževati? To pa morda le ni Bog ukrenil! Bog obvaruj svet takih Božjih namestnikov. Govorili pa bodeimo prihodnjici tudi s č. sl. knezoškofijstvom, seveda jako dostojno. Obžalujemo ta korak, pa sila nove kole tere in mogoče se bode slišal vender enkrat glas vpjočega v puščavi.

Zgornja Poljskava. Ljubi „Štajerc“! Pretekli teden dne 18. avgusta sem skoraj mislil, da naša zg. poljskavska fara ne sliši več k Avstriji. Povsod naokrog sem čul veselo streljanje, pri nas pa ni bilo ničesar slišati. Niti sv. maše za rojstni dan Nj. Veličanstva cesarja ni bilo raz prižnice izklicane, temveč le maša za umrle. To pa pride zaradi tega, ker je naš veleč. gospod kaplan Pavel Žager iz samega veselja do politike pozabil, da je dne 18. avgusta cesarjev rojstni dan... V nedeljo, 14. t. m. imel je namreč tukaj pri cerkvenemu krčmarju znani